

[Jens Thoft]

Men jeg synes, at jeg har anledning til at spørge skatteministerens umiddelbare foresatte, nemlig statsministeren, om han synes, at skatteministeren har gjort sit hjemmearbejde godt nok, når vi havde et oprindeligt lovforslag på 8 paragraffer fordelt på 20 punkter og nu efterfølgende af samme minister har fået stillet 23 ændringsforslag samt 6 ændringsforslag uden for betænkningen. Det er i sig selv ikke særlig sædvanligt, at man stiller ændringsforslag uden for betænkningen, men det er rimelig uhørt, at det er regeringen, der til sit eget forslag uden for betænkningen stiller ændringsforslag. Men dem er der som sagt 6 af. Altså i alt til 20 punkter er der nu 28 ændringer.

Var det så oppositionens forslag, så kunne jeg forstå, at der kunne være behov for mange ændringer, for man kan ikke forvente, at oppositionen altid kan sørge for, at tingene er teknisk i orden, men det er regeringens eget forslag.

Ændringsforslagene er kommet sent, og ændringsforslag til ændringsforslagene er kommet endnu senere, og jeg vil vove den påstand, at ingen levende sjæl kan hitte ud af det nu.

Forleden dag kritiserede tre borgerlige medlemmer Folketingets arbejdsgang; den kritik var efter min bedste opfattelse i rimelig grad forfejlet, fordi kritikken bør rettes mod regeringen, som levner Folketinget så ringe arbejdsvilkår. Og arbejdet med L 6 er efter min bedste opfattelse et skoleeksempel i den henseende. At nye medlemmer ikke kan følge med, det kan jeg godt forstå, men jeg kan betro de nye medlemmer, at der er heller ingen af de gamle medlemmer, der kan bevare overblikket over denne sag.

Hvis jeg skulle være rigtig ond, så bad jeg skatteministeren om lige om et øjeblik at stå på ét ben og gennemgå ikrafttrædelsesreglerne; det kan han ikke, det garanterer jeg for, og hvis han gjorde forsøg på det, så kom vi ikke hjem på denne side af midnat, for det tager adskillige timer at gøre det.

Retssikkerhed er ifølge vor minister og vores regering, at borgerne kan forstå de retsfor skrifter, der gælder, men L 6 vil ikke engang kunne forstås af eksperterne, heller ikke efter at ændringsforslagene er puttet ind de rigtige steder. Jeg føler mig adskillige steder ganske usikker på, om de løsninger, der er valgt, er tilstrækkeligt præcise, og med det meget store antal

ikrafttrædelsesregler og ændringsforslag til dem, der er, skulle det overhovedet ikke undre mig en pind, om det efterfølgende viser sig, at nogle af retsfor skrifterne i L 6 slet ikke træder i kraft.

Min konklusion er, at det her kan de ikke være bekendt. Ansvar for det mener jeg også godt vi kan placere. Ansvar er ministerens, og det er regeringens. Forarbejdet til lovforslaget har været elendigt, og de mange nødvendige ændringsforslag, som SF's mange spørgsmål har foranlediget, har dokumenteret klart, at forarbejdet var for dårligt. Det hastværk, vi oplever her i sidste runde, har været unødvendigt, for forslaget var fremsat allerede fra den første dag i samlingen, og vi stillede meget hurtigt vores mange spørgsmål; men svarene lod jo vente på sig, ændringsforslagene lod vente på sig, og så får vi på få dage hældt bunker af papir i en mængde ned over os, som nødvendigvis får hvert folketingsmedlem til at miste overblikket.

Dette var et lille hjertesuk til en meget kompliceret lovgivning. Jeg synes ikke, at denne lov bliver vedtaget på betryggende vis.

Jeg har i betænkningen bebudet, at SF vil redegøre for vores stilling til ændringsforslagene. Opgaven blev i øvrigt – vil jeg understrege meget kraftigt – vanskeliggjort, for det første fordi forslagene er meget tekniske, for det andet fordi bemærkningerne til forslagene er sparsomme, og for det tredje, fordi da jeg endelig havde gennemarbejdet bunken med ændringsforslag, så fik de i det endelige udkast til betænkning et nyt nummer. Det kan ministeren nu ikke lastes for, men vanskeligt var det i hvert fald at få overblik, også fordi mængden var så stor. Jeg må derfor nødvendigvis, når jeg nu efterfølgende gennemgår, hvad SF vil stemme for og imod, tage et vist forbehold for udeladelser og fejltagelser.

Ændringsforslag nr. 1 er SF imod. Jeg tror ikke, det er til at skille de almennyttige fonde fra de øvrige, og det er efter min mening også helt tilfældigt, om stifteren af en fond har formuleret sig smart nok til at blive kaldt almennyttig eller ej.

Nr. 2 er vi for. Det er Socialdemokratiet og SF.

Nr. 3 er vi for. Det er da tosset, at hvis man bare overtager gælden, så rammes man ikke. Det her er i øvrigt et af de ændringsforslag, som SF's mange spørgsmål har foranlediget.